L'explication
Scène I (Alternative qui fonctionne également avec notre autre scène)

Hakim (*seul, dans une salle blanche***):** Est-ce que ça y est? Est-ce la mort?
Suis-je le seul dans ce triste sort ?- xbv
Mon âme est elle délivrée à jamais?
La vie est-elle un jambon de Pannais ?
Cette dispute qui n'en était pas une,
Ne devait pas aboutir en une erreur commnune,
Et je ne devais pas finir comme cela,
On m'avait dit « la mort est un matelas »,
Mais désormais je suis le seul dans ce cas,
Á me demander en faisant des rimes,
Pourquoi suis-je tombé dans cette déprime
Qui dévore mes nuits et avale mes jours,
Cette tourment durera-t-elle toujours ?
Il faudrait que j'arrête la poésie
Parce que si je continue cette hérésie,
L'auteur finira par ne plus avoir de rimes,
Et le lecteur esquissera un grimme.

Hakim: Je ne pensais pas en arriver là. Pauvre Grace... Pauvre Pablo... Pauvre Inès... Mon pauvre fils qui sera élevé par un allemand gris! Mais quelle erreur ai-je fait? Est-ce lorsque j'ai laissé mon père mettre Grâce dehors ? Est-ce lorsque j'ai refusé de sortir de la salle? Et Pablo dont j'ai refusé l'aide... Le pauvre il était tellement choqué ! J'aurais dû en parler aux médecins, au... Ah ! Pauvre de moi! J'aurais tellement aimé rencontrer mon fils... Mais ce qui est fait, est fait. Je les vois d'Ici. Sont-ils au courant que je les vois? Ma mort n'aura rien changé, et j'éspère juste que ma famille ne portera pas le châpeau... Je...

Une voix: Docteur! Le patient parle seul ! Il se croit mort!
Le Docteur: Donnez lui un sédatif... Il se rendormira bien !

обяснението
И картофи (картофи, който работи само с другата ни сцена)
Хаким (сам в бяла стая): Това ли е така? Дали е смъртта?
Дали съм сам в този хал - XBV
Душата ми е го е издал завинаги?
Дали живота с шунка Pannais?
Този спор, който не е един,
не трябва да доведе до commnune грешка,
И аз не трябваше да свърши така,
Казаха ми, че "смъртта е матрак"
Но сега аз съм единственият, в този случай,
Опълномощен ме прави рими,
Защо съм попаднал в тази депресия
Поглъщащ моите нощи и моите дни лястовици,
Това мъчение винаги се продължи?
Бих спрял поезия
Защото, ако аз продължавам тази ерес,
Авторът в крайна сметка да няма рима,
И читателят ще очертае един картоф.

Хаким: Не очаквах да се случи. Grace лошо ... лошо ... лошо Инес Pablo ... лошо ми син да бъде повдигнат от сив немски! Но какво грешка съм направил? Дали това, когато напуснах баща ми сложи Благодарение извън? Дали това, когато отказа да напусне залата? Пабло и съм отказал помощ ... Бедните той беше толкова шокиран! Аз трябва да съм говорил с лекари, ... Ах! Лошо ми! Бих се радвал да посрещне сина ми ... Но това, което е направено е направено. Аз ги видите от тук. Имайте предвид, че аз виждам са те? Моята смърт не ще се промени, а аз просто се надявам, че семейството ми няма да носят шапка ... Аз ...
Един глас: Доктор! Пациентът се говори само! Той вярва мъртъв!
Лекар: Дай й успокоително ... Той се върна, за да спите добре!